

Larry Brown

Trabajo sucio

Barcelona: Dirty Works, 2015

Padre e hijo

Barcelona: Dirty Works, 2016

Dar la cara

Barcelona: Dirty Works, 2018

Ja he parlat sobre l'editorial **Dirty Works** en aquesta entrada, però ara em centraré en un dels autors del seu creixent catàleg, un autor del qual ja s'han publicat tres llibres, entre ells el primer de l'editorial, com per deixar clares les seves intencions, el seu esperit fundacional. Parlaré dels llibres de **Larry Brown**, i també d'ell. Nascut el 1951 prop d'Oxford, Mississipi, després de graduar-se en lloc d'anar a la universitat es va allistar als marines, anys més tard va estudiar escriptura creativa a la universitat de Mississipi i va tenir algunes feines abans d'acabar al servei de bombers de la ciutat d'Oxford. No és un autor majoritari, però una mica de culte sí ho és, els seus llibres el seu estil i la seva cruesa enganxen. Podríem pensar que el seu "reduit" món donaria una literatura "petita", no és així. Agafa el que coneix, el que ha viscut, i com un destil·lador clandestí en fa bourbon il·legal a la llum de la lluna del sud. Potser això ha quedat massa poètic. Veiem què ha destil·lat.

Vietnam War Khe Sanh 1968 © Tommy Truong79, Creative Commons.

El primer dels llibres que tenim és ***Trabajo sucio***, en ell dos veterans ferits a Vietnam en un hospital als Estats Units conversen sobre la seva vida. Un ha quedat amb la cara arrasada i un tros de metralla al cervell que fa que de vegades es "desconnecti", i l'altre s'ha quedat sense braços ni cames. Tot i que un és blanc i l'altre negre els dos vénen de famílies i entorns pobres. No ho han tingut gens fàcil, la beneficència, la presó, la violència i quan va arribar l'hora el reclutament per anar a Vietnam. El llibre són les seves converses, la seva valoració de la "sort" que han tingut de tornar de la guerra, i com el que s'ha quedat sense extremitats i que fa molt temps que està a l'hospital, intenta que algun company d'habitació "acabi la feina". No és un llibre (un més) sobre Vietnam, ni sobre els militars, tot aquest tema és un teló de fons, no és important, l'important són les persones que queden, ja no són soldats, i han tornat a un món que tampoc sembla que els hagi trobat molt a faltar, ni que ells vulguin tornar al que va ser la seva vida abans de l'exèrcit. És un llibre ideal per començar amb aquest autor, per entrar en la seva particular "música", en el seu món.

I després del tast, per fer-nos una idea, tenim una novel·la. Si *Trabajo sucio* us ha semblat forta, potser millor no us acosteu a aquesta animalada anomenada ***Padre e hijo***. El protagonista, *Glen*, surt de la presó, però no patiu que això no és una història d'algú en cerca de la redempció i de dur

una vida de respecte a la llei. Ha sortit de la presó pitjor del que hi ha entrat i li falta temps per posar-se a passar comptes. Tres anys a la presó són molts anys per covar odi, i a això s'ha dedicat ell, és un problema amb potes per tothom. Mentre ell era a la presó la gent ha fet la seva, la seva ex, la seva xicota embarassada, el seu pare... i de seguida es fa evident que tots estaven més tranquils amb ell entre reixes. A més a més ell no és conscient de ser un problema, tampoc és conscient de fer res mal fet. Pot triar, i tria sempre els problemes però ell sent que era l'única opció, que les circumstàncies l'han obligat. Està prou alienat com per a autojustificar-se les coses que fa com l'assalt, l'assassinat, la violació d'una menor... Ell està en el seu món:

Jail © vxla, Creative Commons.

Él sabía de errores. Había tenido que pagar por los suyos y también por los de su padre. *Bobby* también había cometido uno y su madre iba a pagarlo. Iba a pagar por este y por el suyo, por los dos a la vez. Se preguntó cuándo aprendería la gente a no tocarle las pelotas. Siempre

Larry Brown, un autor "dirty"

había alguien con ganas de tocarle las pelotas y ya estaba más que harto. Estaba hasta las mismísimas pelotas. No podías dejar que la gente te avasallara. Porque acabarían por pensar que podían hacerlo cuando se les antojase y no dejarían de hacerlo a menos que tomases cartas en el asunto. Y él ya había tenido bastante de la mierda de esta señora. Su madre se había pasado la vida contándole cosas de ella. Estaba defendiendo a su madre. Ya era hora de que alguien lo hiciera.

La novel·la és un crescendo continu de bogeria i violència per part de *Glen*, i les víctimes potencials són absolutament tots els que hi estan a prop. *Glen* no és un personatge dolent, està molt més enllà, és tan dolent que ha donat la volta al marcador... diverses vegades. Si *Trabajo sucio* era dura, aquesta encara ho és més, per mi és el millor llibre dels tres, però posats a recomanar us recomano el següent.

Willie and dog, running an antique plow behind an antique Case tractor HDR © Darron Birgenheier, Creative Commons.

El títol ja és tota una declaració d'intencions: ***Dar la cara***. És possible que hàgiu arribat fins

Larry Brown, un autor "dirty"

aquí i us comenci a interessar l'autor però us intimidí una mica també, cap problema. El darrer llibre que n'ha publicat **Dirty Works** és un recull de contes. D'aquesta manera podeu tastar **Brown** en petites dosis, com en "xupitos". Són contes sí, però les característiques de la seva literatura són les mateixes: gent colpejada, maltractada, que han perdut una partida que no són conscients d'haver jugat i han de viure intentant gestionar les restes del naufragi. Fan el que poden, normalment no és suficient, però tenint en compte la situació ja és molt. El penúltim conte del recull *Adiós a la ciudad* és senzillament magnífic, el millor **Larry Brown** concentrat en una vintena de pàgines, però la resta de contes no desmereixen el nivell, aquest fragment és del principi de *Vida nocturna*:

Hace ya tiempo que llegué a la conclusión de que no es fácil satisfacerlas, al menos no para mí. Hay tíos que pueden abordarlas sin más y ponerse a hablar con ellas tan campantes, contarles lo que sea. Yo no. Yo tengo que esperar, armarme de valor, tomarme unas cuantas cervezas. Tengo que quedarme un rato sentado, en una mesa o en la barra, y estudiarlas detenidamente hasta dar con una que parezca que no vaya a rechazar mis avances. Esto suele significar elegir a una que está sola, que quizá sea un poco mayor que el resto o que incluso no tenga muy buena pinta. A veces espero a que se ponga a bailar con otro hombre, solo entonces me lanzo y entro en acción cuando vuelve a sentarse. A veces, si veo a una cuyo aspecto me atrae, hago que le lleven una copa a la mesa. Pero ya digo que no es fácil.

Drive In Liquors © Kristine Paulus, Creative Commons.

Un autor que és obligat comparar amb l'alcohol casolà, un gust adquirit, una cosa que potser no confessaries així tot just començar, però que et fa part d'una germanor més gran. Un autor brut, perquè la vida és bruta, i amb uns llibres que cremen com el bourbon. Una puntada de realitat que us deixarà amb ganes de més o esparverats per sempre, no hi ha un equilibri!

Larry Brown, foto trenta de la pàgina de Dirty Works.